Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Edukacji zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Edukacji Narodowej **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Katarzyna Lubnauer, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Magdalena Traczuk-Rąpała tel. 22 34 74 328, magdalena.traczuk-rapala@men.gov.pl	**Data sporządzenia:** 27.10.2026 r. **Źródło:** art. 115 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 820, z późn. zm.) **Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministerstwa Edukacji Narodowej –** 126

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z obowiązującym § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie warunków i trybu udzielania zezwoleń na indywidualny program lub tok nauki oraz organizacji indywidualnego programu lub toku nauki (Dz. U. poz. 1569) zezwolenie na indywidualny program lub tok nauki może być udzielone po upływie co najmniej jednego roku nauki, a w uzasadnionych przypadkach – po śródrocznej klasyfikacji ucznia. W konsekwencji uczniowie rozpoczynający naukę w danej szkole lub klasie, w tym uczniowie nowoprzyjęci, nie mogą być objęci tą formą kształcenia od pierwszego okresu nauki, co ogranicza możliwość zaplanowania ich ścieżki edukacyjnej od początku etapu kształcenia i utrudnia elastyczne dostosowanie oferty szkoły do zróżnicowanych potrzeb uczniów wybitnie uzdolnionych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projekcie rozporządzenia proponuje się zmianę w § 4 ust. 1, polegającą na umożliwieniu udzielenia uczniowi zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki wcześniej, tj. po śródrocznej klasyfikacji ucznia, a w uzasadnionych przypadkach – przed śródroczną klasyfikacją ucznia.
Proponowane rozwiązanie umożliwi szkole formalne wdrożenie indywidualnego toku lub programu nauki już w pierwszym okresie nauki ucznia oraz pozwali na wcześniejsze objęcie tą formą kształcenia uczniów, którzy wykazują ponadprzeciętne zdolności od pierwszych dni w szkole.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ogólny przegląd rozwiązań stosowanych w państwach OECD/UE w zakresie kształcenia uczniów zdolnych i utalentowanych przedstawiono poniżej. Z uwagi na wąski, techniczny charakter niniejszej zmiany (dotyczącej wyłącznie terminu udzielania zezwolenia oraz towarzyszących mu warunków proceduralnych) nie przeprowadzono odrębnej analizy porównawczej.
Spośród różnych terminów i definicji używanych w Europie w odniesieniu do dzieci i młodzieży uzdolnionej dwa terminy „zdolny" i „utalentowany" (bądź „uzdolniony", zależnie od kontekstu) (ang. gifted i talented) – występują najczęściej. Obydwa terminy występują w 13 krajach i regionach. Należy jednak zauważyć, że w Zjednoczonym Królestwie (Anglii, Walii i Irlandii Północnej) różnicuje się ich znaczenie: „zdolny" jest terminem używanym w kontekście zdolności „umysłowych" lub „akademickich/naukowych", natomiast „utalentowany" dotyczy raczej sztuk pięknych i sportu. W kilku krajach nie używa się tych terminów, preferując takie wyrażenia, jak „młody człowiek o dużych potencjalnych zdolnościach" we Francuskiej Wspólnocie Belgii, „dzieci i młodzież o dużych zdolnościach" we Flamandzkiej Wspólnocie Belgii, „dzieci nad wiek rozwinięte umysłowo" we Francji czy „uczniowie o dużych zdolnościach umysłowych" w Hiszpanii. W oficjalnych dokumentach w Rumunii używa się terminów „uczniowie z predyspozycjami do osiągania dobrych wyników" i „uczniowie o wybitnych zdolnościach". We Francuskiej Wspólnocie Belgii i Hiszpanii zaprzestano niedawno używania terminu „zdolny", a preferowane nowe terminy mają skupiać uwagę na tym, w jakim stopniu uczniowie są „zdolni do przyswajania wiedzy", oraz na znaczeniu środowiska w rozwijaniu różnych rodzajów zdolności. Wspieranie rozwoju uczniów zdolnych: specjalne rozwiązania stosowane w szkołach w Europie. W trzech krajach skandynawskich (Finlandii, Szwecji i Norwegii) nie używa się specjalnego terminu w odniesieniu do omawianej grupy dzieci i młodzieży. Brak takiego terminu wynika z faktu, że – zgodnie z przyjętą polityką – unika się wszelkich form klasyfikowania dzieci i młodzieży, zwłaszcza pod kątem zdolności. Nacisk kładzie się na potencjał rozwojowy wszystkich młodych ludzi, nie dzieląc ich na tego rodzaju kategorie. W związku z tym, że najpowszechniej spotykanymi terminami są „utalentowany" i „zdolny".
Bardziej rozpowszechnionym kryterium, które kwalifikuje ucznia do włączenia go do grupy uczniów zdolnych są wyniki

ze sprawdzianów uzdolnień lub sprawdzianów potencjalnych zdolności. Kryterium to służy klasyfikowaniu dzieci lub młodzieży zdolnej w 15 krajach lub regionach. Pomiar rzeczywistych wyników lub osiągnięć (w nauce szkolnej lub w kategoriach fizycznych bądź artystycznych) stosuje się w 12 krajach. Jednak niemal we wszystkich krajach, z wyjątkiem Łotwy, Polski i Zjednoczonego Królestwa (Szkocji), uzupełnieniem tego kryterium jest sprawdzian uzdolnień lub pomiar zdolności w zakresie różnych badanych aspektów rozwoju. W pięciu krajach, w których wykorzystuje się sprawdziany uzdolnień/sprawdziany potencjalnych zdolności, tj. Belgii (Wspólnocie Niemieckojęzycznej), Republice Czeskiej, Niemczech, Hiszpanii i Liechtensteinie, nie stosuje się kryteriów osiągnięć/wyników. Innymi słowy, w wielu krajach, które przyjęły pewne kryteria, młodzi ludzie muszą od początku wykazać się wyjątkowymi wynikami, jeżeli mają zostać zaklasyfikowani do populacji dzieci i młodzieży zdolnej i mieć prawo – jeżeli ma to zastosowanie w danym przypadku – do korzystania ze specjalnych rozwiązań edukacyjnych. W 11 krajach lub regionach, tj. Francuskiej i Flamandzkiej Wspólnocie Belgii, Danii, Estonii, Grecji i we Włoszech, na Cyprze, w Luksemburgu, na Malcie oraz w Holandii, Słowacji i Islandii, istnieje odpowiedni termin, ale nie zdefiniowano kryteriów klasyfikacji. Jeżeli chodzi o cztery aspekty rozwoju, na ogół uwzględnia się większość, jeżeli nie wszystkie, z tych aspektów. Wydaje się zatem, że w większości krajów przyjęto szeroką koncepcję inteligencji, ponieważ w 14 z nich pojęcie to odnosi się równocześnie do aspektów umysłowych, interpersonalnych/emocjonalnych, fizycznych i artystycznych. Siedem krajów (Dania, Grecja, Łotwa, Polska, Zjednoczone Królestwo, Islandia i Bułgaria) wymienia wszystkie aspekty, z wyjątkiem interpersonalnego/emocjonalnego. Na Węgrzech i w Portugalii uwzględnia się umysłowe i artystyczne aspekty rozwoju. We Flamandzkiej Wspólnocie Belgii, Francji i Irlandii pojęcie to traktuje się bardziej „restrykcyjnie" i ogranicza jego zakres do ogólnej inteligencji i zdolności poznawczych. Również w Niemczech ten aspekt rozwoju uwzględnia się najczęściej, gdy chodzi o dzieci i młodzież zdolną. W dwóch krajach (Estonii i Luksemburgu) nie wyszczególnia się aspektów rozwoju. Przepisy prawne w 10 krajach lub regionach wyraźnie umieszczają zdolne lub utalentowane dzieci i młodzież w populacji mającej specjalne potrzeby edukacyjne. W kilku innych krajach lub regionach, tj. Niemieckojęzycznej Wspólnocie Belgii i Danii, na Malcie oraz w Holandii (w szkolnictwie podstawowym) i Bułgarii, taka klasyfikacja ma miejsce w praktyce. W Liechtensteinie istnieją przepisy ukierunkowane na zaspokojenie specyficznych wymagań uczniów o dużych potencjalnych zdolnościach, choć nie są oni zaliczani do grupy mającej specjalne potrzeby edukacyjne.

W 19 krajach dzieci i młodzieży zdolnej nie zalicza się do populacji mającej specjalne potrzeby edukacyjne, choć istnieje termin określający tę drugą grupę. Dotyczy to w szczególności krajów skandynawskich i nowych państw członkowskich UE. We Włoszech i Szwecji nie istnieje definicja dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

W literaturze dotyczącej kształcenia dzieci i młodzieży zdolnej i rozwijania zdolności zwraca się uwagę na kilka możliwych, wzajemnie uzupełniających się rozwiązań, które można sklasyfikować w następujących czterech kategoriach: zajęcia na bardziej zaawansowanym poziomie lub bardziej zróżnicowane zajęcia w klasie, kształcenie zindywidualizowane (lub zindywidualizowany program nauczania), zajęcia pozaszkolne i „szybka ścieżka", tj. możliwość szybszej promocji/ukończenia nauki w krótszym czasie. Jeżeli dany kraj wprowadza specjalne rozwiązania służące zaspokajaniu potrzeb edukacyjnych dzieci i młodzieży zdolnej, opierają się one na ogół na jednolitym modelu kształcenia dla wszystkich poziomów edukacji. Wydaje się zatem, że wiek uczniów czy poziom edukacji nie mają istotnego wpływu na przewidziane rozwiązania, z wyjątkiem Szwecji i Liechtensteinu, gdzie więcej rozwiązań stosuje się na poziomach ISCED 2 i 3. Na przykład w Norwegii, w białej księdze z 2003 r., przedstawiono koncepcję „Promowania wiedzy", zgodnie z którą wszyscy uczniowie i przyuczani do zawodu uczniowie-terminatorzy mają prawo do nauki według specjalnie dostosowanych zindywidualizowanych programów kształcenia, opartych na ich wymaganiach i potrzebach. Stworzenie wszystkim uczniom i terminatorom takich samych możliwości rozwijania wiedzy i umiejętności uznaje się za niezbędny warunek równości szans. Spośród różnych wymienionych rodzajów rozwiązań edukacyjnych zajęcia na bardziej zaawansowanym poziomie i bardziej zróżnicowane zajęcia prowadzi się częściej w szkolnictwie średnim niż podstawowym i zawsze w połączeniu z innym rozwiązaniami. Takie zajęcia w szkole podstawowej organizuje 13 krajów, a w szkołach średnich – 19 krajów. Bardzo często spotykanym rozwiązaniem jest kształcenie zindywidualizowane – prowadzone w ramach klas ogólnodostępnych o zróżnicowanym poziomie zdolności lub w odrębnych grupach. Tego rodzaju podejście jest również na ogół umocowane w przepisach prawnych. Jeżeli chodzi o kształcenie w grupach o zróżnicowanym poziomie zdolności lub odrębnych grupach, należy zwrócić uwagę na różnice między szkolnictwem podstawowym i średnim. Na poziomie ISCED 1 obydwa rodzaje kształcenia prowadzi się niemal w takim samym zakresie, natomiast na poziomach ISCED 2 i 3 rzadziej spotyka się grupy o zróżnicowanym poziomie zdolności. Na tych wyższych poziomach kształcenie odbywa się w klasach lub szkołach specjalizujących się w dziedzinie sportu lub sztuk pięknych. Należy zauważyć, że odrębne rozwiązania w szkolnictwie podstawowym polegają przede wszystkim na dzieleniu uczniów na grupy według ich zdolności, a rzadziej na tworzeniu specjalistycznych szkół czy klas dla dzieci zdolnych. Zajęcia pozaszkolne są prowadzone równie często jak kształcenie zindywidualizowane. Jednak zajęcia pozaszkolne w grupach o zróżnicowanym poziomie zdolności są znacznie mniej rozpowszechnionym rozwiązaniem niż zajęcia w grupach jednorodnych. Są one też rzadziej przedmiotem uregulowań prawnych, ponieważ na ogół prowadzą je placówki niezależne od państwa. Należy zauważyć, że za egzaminy konkursowe odpowiadają często same władze centralne – jak np. w przypadku konkursów dotyczących przedmiotów ogólnokształcących bądź konkursów sportowych czy artystycznych. Jednym z najbardziej rozpowszechnionych rozwiązań zarówno w szkolnictwie podstawowym, jak i średnim jest „szybka ścieżka". Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, rozwiązanie to zostało przewidziane w przepisach prawnych. Tego rodzaju rozwiązanie przyjęto w zdecydowanej większości krajów. W szkolnictwie podstawowym szybka ścieżka jest jedynym rozwiązaniem

stosowanym w czterech krajach (Luksemburgu, Szwecji, Lichtensteinie i Rumunii). Inne specjalne rozwiązania edukacyjne, jak np. ośrodki dla dzieci i młodzieży zdolnej, ich rodziców oraz nauczycieli czy specjalne sieci zapewniające wsparcie, istnieją w połowie wszystkich krajów uwzględnionych w niniejszym opracowaniu. W sumie, w większości spośród dziesięciu krajów lub regionów, które zaliczają dzieci i młodzież zdolną do grupy uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (Republika Czeska, Estonia, Grecja, Hiszpania, Francja, Irlandia, Portugalia, Słowenia, Słowacja i Zjednoczone Królestwo (Szkocja)) stosuje się kilka lub wszystkie specjalne rozwiązania edukacyjne. Jeżeli uczniów zdolnych zalicza się do grupy ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, różne rozwiązania są przewidziane w przepisach prawnych, a w związku z tym szkoły są zobowiązane do stosowania ich w praktyce. Z analizy wynika również, że większość z wymienionych wyżej dziesięciu krajów lub regionów wprowadziła kryteria klasyfikacyjne służące identyfikowaniu dzieci i młodzieży zdolnej. Takie podejście zdaje się potwierdzać założenie, że jeżeli dla tej grupy mają być przewidziane pewne rozwiązania edukacyjne, należy najpierw określić, kogo można do niej zakwalifikować. W krajach tych istnienie kryteriów jest zatem niezbędnym warunkiem kształcenia dzieci i młodzieży zdolnej. Jednak w trzech krajach (Estonii, Grecji i Słowacji) nie istnieją oficjalne kryteria klasyfikacyjne umożliwiające identyfikowanie tych dzieci. W Estonii może to wynikać z tego, że określanie wymagań młodych ludzi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i tworzenie dla nich indywidualnych programów nauczania należy do zadań nauczycieli. Z kolei w Grecji takie kryteria nie istnieją już obecnie w związku z tym, że zmieniła się polityka edukacyjna wobec tej grupy. Dane z niniejszych badań potwierdzają, że zdecydowaną większość krajów, w których populacja dzieci i młodzieży zdolnej jest przedmiotem uregulowań prawnych, stanowią te, w których wprowadzono najwięcej rozwiązań edukacyjnych specjalnie ukierunkowanych na zaspokojenie jej potrzeb. W krajach tych takie rozwiązania są również najbardziej zróżnicowane.

Źródło: Opracowanie: EURYDICE – Sieć informacji o edukacji w Europie, publikacja pn. „Wspieranie rozwoju uczniów zdolnych: specjalne rozwiązania stosowane w Europie".

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
uczniowie objęci indywidualnym programem nauki	około 380	obliczenia własne na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej	Realizowanie indywidualnego programu lub toku nauki. Warto jednak zauważyć, że nie można dokładnie określić grupy, na którą oddziaływać będą regulacje projektu, ponieważ nie można przewidzieć, ilu uczniom w danym roku szkolnym zostanie wydane zezwolenie na realizację obowiązku nauki lub obowiązku szkolnego w formie indywidualnego programu lub toku nauki, z uwzględnieniem wprowadzanego rozwiązania. Analogicznie nie można również oszacować grupy nauczycieli – opiekunów i dyrektorów szkół, na którą będzie oddziaływać regulacja, ponieważ nie można przewidzieć liczby wniosków o wydanie zezwolenia na realizację indywidualnego programu lub toku nauki w danym roku szkolnym, jak i rodziców, ze względu na to, że nie wiadomo, ilu uczniom w danym roku szkolnym zostanie wydane zezwolenie na realizację indywidualnego programu lub toku nauki.
uczniowie objęci indywidualnym tokiem nauki	około 420	obliczenia własne na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej	
nauczyciele-opiekunowie uczniów, którym przyznano indywidualny program lub tok nauki	brak danych	–	
dyrektorzy szkół, którzy wydają zezwolenia na realizacje indywidualnego programu lub toku nauki	brak danych	–	
rodzice	brak danych	–	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do zaopiniowania przez reprezentatywne organizacje związkowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2026 r. poz. 549, z późn. zm.),

reprezentatywne organizacje pracodawców w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2025 r. poz. 423) i partnerów społecznych, tj. przez:
1) Forum Związków Zawodowych;
2) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
4) Zarząd Główny Związku Nauczycielstwa Polskiego;
5) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
6) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”;
7) Alians Ewangeliczny RP;
8) Centrum Edukacji Obywatelskiej;
9) Federację Inicjatyw Oświatowych;
10) Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kadry Kierowniczej Oświaty;
11) Polską Radę Ekumeniczna;
12) Polski Związek Głuchych;
13) Polski Związek Niewidomych;
14) Polskie Stowarzyszenie na Rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną;
15) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
16) Konferencję Lewiatan;
17) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
18) Związek Pracodawców Business Centre Club;
19) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
20) Związek Rzemiosła Polskiego;
21) Federację Przedsiębiorców Polskich;
22) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
23) Fundację Rzecznik Praw Rodziców;
24) Fundację SYNAPSIS.

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.

Projekt rozporządzenia zostanie również skierowany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Komisję Wspólną Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Radę Dialogu Społecznego.

Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Edukacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404).

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną omówione w raporcie z konsultacji publicznych i opiniowania.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0-10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Szacuje się, że wejście w życie rozporządzenia będzie miało minimalny wpływ na ewentualne

	zwiększenie wydatków. W zakresie szkół, dla których organem rejestrującym jest jednostka samorządu terytorialnego, środki niezbędne na realizację zadań oświatowych są zagwarantowane w dochodach własnych. W ramach kwot potrzeb oświatowych środki z tego tytułu są naliczane w ramach standardu finansowego A naliczanego na ucznia.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Aktualnie grupa uczniów, którzy korzystają z indywidualnego programu lub toku nauki jest niewielka w porównaniu do ogólnej liczby uczniów. Przy założeniu ogólnej liczby uczniów publicznych i niepublicznych szkół podstawowych i ponadpodstawowych na poziomie ok. 5,3 mln, odsetek uczniów, korzystających z indywidualnego programu lub toku nauki w roku szkolnym 2025/2026 wynosił 0,015 %. Należy również wskazać, że nie można dokładnie określić wielkości grupy, na którą oddziaływać będą regulacje przedmiotowego projektu, ponieważ nie ma możliwości przewidzenia liczby uczniów w danym roku szkolnym, którym zostanie wydane zezwolenie na realizację obowiązku szkolnego lub obowiązku nauki w formie indywidualnego programu lub toku nauki z uwzględnieniem wprowadzanego rozwiązania. Analogicznie nie można również oszacować wielkości grupy nauczycieli – opiekunów, na którą będzie oddziaływać regulacja, ponieważ nie ma możliwości przewidzenia liczby wniosków o wydanie zezwolenia na realizację indywidualnego programu lub toku nauki w danym roku szkolnym. W związku z powyższym w tabeli wskazano brak skutków finansowych dotyczących wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0-10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–						
Niemierzalne		–						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie X nie dotyczy

Komentarz:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmiany obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych wynikających z projektu).

9. Wpływ na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Monitorowanie zmian w liczbie uczniów objętych indywidualnym programem lub tokiem nauki będzie realizowane na podstawie danych z Systemu Informacji Oświatowej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników